

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1897/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Раде Митровић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, чији је законски заступник Правобранилац општине Власотинце, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 39/20 од 10.12.2020. године, у седници одржаној 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 39/20 од 10.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 39/20 од 10.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 141/20 од 17.03.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је обавезана тужена да тужиљи због кашњења у исплати зараде исплати обрачунату законску затезну камату за период од фебруара 2011. године до августа 2011. године, у опредељеним износима за сваки месец, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, све ближе наведено у том ставу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 235.900,00 динара.

Виши суд у Лесковцу је, решењем Гж1 39/20 од 10.12.2020. године, ставом првим изреке, преиначио решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Лесковцу П1 141/20 од 17.03.2020. године, тако што је обавезана тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 48.750,00 динара, под претњом принудног извршења са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против решења другостепеног суда, тужилца је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, што представља чињенично питање у сваком спору.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиље на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку, прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у закону, је меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да тужиља ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може изјавити, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**